

er for stort et Omraade at tage samlet, sige, at det Spørgsmaal nu kan blive undersøgt i Udvalget, og hvis det kan lade sig gøre, skal jeg selvfølgelig ikke stille mig afvisende. Men vi maa jo se paa de Forslag, der i den Henseende kommer frem.

Det ærede Medlem — ligesom for Resten ogsaa det ærede 9de Medlem for 1. Kreds (Steincke) — var inde paa Spørgsmaalet om Børns Tobaksrygning paa Gaden og var noget ked af, at Ministeriet havde slettet Bestemmelsen desangaaende. Det er et Spørgsmaal, vi maa diskutere. Jeg maa sige, at jeg sværmede ikke for Bestemmelsen om, at Tobaksrygning paa Gaden skulde forbydes Børn, ikke fordi jeg holder af at se en 7—8—9 Aars Dreng gaa rundt paa Gaden og ryge, absolut ikke — jeg kunde godt undertiden have Lyst at tage Cigaren fra en saadan Dreng og snakke et borgerligt Ord med ham — men mere af den Grund, at det er et saa vanskeligt Forhold at gribe ind i. Børn holder nu en Gang af at efterligne de voksne, og for de voksne er det ikke nogen Forbrydelse at ryge paa Gaden. Det gør vi alle mere eller mindre. Jeg for mit Vedkommende har stor Lyst til at ryge, og derfor kan jeg til Nød forstaa det hos Børn. Men dertil kommer, at jeg synes, Politiet vilde faa en meget vanskelig Opgave overfor Børn, der ryger paa Gaden. Hvad skal de egentlig gøre ved dem? De kan tage Cigaren eller Cigaretten fra en Dreng, men et Øjeblik efter vil han maaske ryge igen. Og ligefrem gaa til at mulkere dem kan vi dog ikke. Og vi kan heller ikke mulkere Forældrene. Jeg ser derfor ikke anden Udvej, end at det efterhaanden maa gaa op for Forældrene, at de maa tage sig af deres Børn og sige til dem: I maa ikke ryge paa offentlige Steder, vi vil ikke have det — og paa den Maade faa det afskaffet, saaledes at man ikke oplever at se unge Mennesker gaa rundt og ryge Cigaretter en gros. Men ligefrem at sætte Forbudet ind i en Lov, naar man ikke har Magt og Myndighed til at gennemtvinge det, forekommer mig ikke heldigt. Det vilde kun i Loven komme til at staa som et moralsk Paabud, saa at Forældrene kan synes: Nu staa det i Loven, nu behøver vi ikke mere at tage os af den Sag — og ligesaa med Skolerne. Jeg synes, at da vi ikke kan gennemtvinge Forbudet, er det bedre at overlade det til Forældrene og Skolen, og jeg haaber, at Skolerne vil gribe kraftigt ind overfor denne Uskik.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer), der ellers udtalte sig anerkendende om Lovforslagene, var ikke tilfreds med Delingen i to Lovforslag. Det er altsaa det store Spørgsmaal, hvad der i saa Henseende er det rigtige. Jeg mener absolut, det er rigtigt og godt, at Sagen er forelagt i to Lovforslag, men kan selvfølgelig godt forstaa den Anskuelse, man har fra anden Side, — jeg var ogsaa inde paa det i min Forelæggelsestale. Der er ikke andet at sige, end at man kan overveje Spørgsmaalet, men jeg haaber rigtignok, at Delingen i to Lovforslag vil sejre, idet jeg tror, at den odiose Klang, der er ved Ordet Værgeraadsbarn, ellers let vil blive overført paa de andre Børn, som nu kommer ind herunder. Det ærede Medlem udtalte, at Lægerne havde holdt et Møde for at forberede hele Tilsynet med Børn, og det er rigtigt. Det ærede Medlem føjede til, at jeg ikke var ukendt dermed, idet der var tilstillet Ministeriet en Resolution eller et Forslag i den Henseende, men at der ikke var taget noget som helst Hensyn dertil. Her tror jeg imidlertid det ærede Medlem husker noget forkert. Jeg vil for det første sige, at det kom paa et meget sent Stadium, da vi allerede var i Færd med Trykningen. Men for det andet tror jeg, at der paa meget væsentlige Punkter er taget Hensyn til det, man anfører, hvis jeg da ikke husker helt forkert. Det forekommer mig, at man i det Møde netop var enig om Delingen i to Lovforslag, altsaa netop at henstille til Ministeriet, at Bestemmelserne deltes i to Love. Hvis det, jeg her siger, er rigtigt — og jeg tror ikke, jeg husker fejl — er det da et vægtigt Argument for mig imod det ærede Medlem, naar selve den Organisation, det ærede Medlem gav sin Tilslutning, netop har henstillet til mig at udarbejde to selvstændige Lovforslag. Jeg indrømmer, at der kom mange Resolutioner paa det Tidspunkt, saa det kunde tænkes, at jeg sammenblandede dem, men jeg tror ikke, jeg husker forkert.

Jeg takker det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Marie Lassen) for hendes Udtalelser om Lovforslaget. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de forskellige Spørgsmaal, derunder Spørgsmaalet om direkte og indirekte Valg, nu maa undersøges i et Udvalg. Jeg tror, som sagt, stadig, at det indirekte er det bedste.

Det var de korte Bemærkninger, jeg vilde fremsætte, idet jeg iøvrigt haaber, at Sagen maa blive grundigt undersøgt i et